

nància de l'àrab contra les combinacions de *u* amb *i*. **Setruír*, però, no seria el resultat fonètic de SUBTERIORE justament, sinó de -ORĪ' (traslladat de la Ī?). Són bastants postulats sense suport documental. Però què seria, doncs, aquest *Setrí*?, no és que manquin exemples d'aquest nom:

1) *Son Setrí* a la vora del camí de Muro; *Son Setriy* en el Mapa Despuig; *Son Setrí* en el Mapa Mascaró (11, h-4); 2) *Binissetrí* (Inca), d'altres pronuncien *Binissetí* (així en el mapa, 10, c-11). ¿Potser, doncs, el primitiu vengui d'*As-Sebī* 'l'home de Ceuta'? El Mapa Despuig posa, però, *Binissetrí* i ho assenyalava com a dues possessions diferents, prop d'un quilòmetre una de l'altra (a uns deu d'Inca i a dos de Búger), cosa de la qual no tenim cap confirmació.

En un document de 1279 s'ha llegit *riera de Benifetir* en el terme d'Inca;³³ a reserva de confirmació geogràfica observem que això té aire de ser un lapsus paleogràfic per *-setri*, car són ben freqüents els errors de lectura *f* per *ś* (= *s*) i *ir* per *ri*, tots dos sovint representats per una sigla igual. Pot tractar-se del gran torrent de Búger, que passa ran de Binissetrí, i en una de les seves branques, no gaire més amunt, té un notable «Pont de fust» marcat pel Mapa Mascaró. Així ja tindríem, doncs, una confirmació documental.

Com que els tres noms —*Pont Setrí*, *Son Setrí* i *Binissetrí*— estan separats per una vintena de quilòmetres l'un de l'altre, no és possible que dos d'ells siguin idèntics ni sembla gaire probable que l'un hagi alterat la forma de l'altre: per exemple, convertint *Binissetí* en *Binissetrí*. No obstant encara seria menys de bon mètode, en lingüística, admetre una generació espontània i arbitrària de la *r* de *-trí* (en mots on no hi hagi altra líquida ni cap mot a la vista, que puguem fer responsable d'una contaminació). Coromines opina doncs que SUBTERIORE pogué traslladar la *ġ* en boca dels moros (*Soteirur* > *Sot(e)ruir* > i després l'acostumada reducció aràbiga de *ui* a *i* —veg. s. v. *Montaure*). Tot plegat podria venir, doncs, de SUBTERIORE. Si no, admetríem que, assemblant-se tant *Benissetí* amb *Pontsetruí(r)* —coneguts tots dos a la mateixa rodalia— s'alteraren recíprocament: *-tí* > *-trí* i *-uí(r)* > *-í(r)*.

En fi també podria ser que el sillabisme *Binifetir*, amb *-ir*, fos legítim, i es tractés de PINNA SUBTÉRIOR en nominatiu (avui *tí(r)* amb la *-r* muda, oït per Mascaró), com a nom d'alguna rocassa prop de la més baixa de les dues possessions que marca el Despuig. Segons el dibuix d'aquest, una d'elles seria ran del torrent i l'altra dalt del serrat que el domina, corresponent aquella a la construcció més petita que el Mascaró anomena «La Torrentera» (la part més baixa de les dues en què s'hauria dividit la propietat).

33. Ramon ROSSELLÓ VAQUER, *Inca i Selva en el segle XIII* (Palma de Mallorca 1978), en ciclostil (Prot. 348, f. 343).